

РЕДАКЦІЙНО-ВИДАВНИЧИЙ ВІДДІЛ

Через два роки після заснування КАДІ-НТУ за наказом першого ректора проф. Ю. М. Даденкова при навчальній частині була створена фото-друкарська лабораторія. На той час у лабораторії працювало двоє співробітників: фотограф та механік. Із обладнання був один із перших радянських ротаторів РЦ, дуже схожий на сьогоденний різograf, але із ручним приводом і виготовленням майстер-плівки не лазером, а на спеціальній друкарській машинці з голчатим шрифтом. Швидкість друку була невелика (30–60 фарбовідбитків на хвилину) і майстер-плівка витримувала не більше 100 копій.

У вересні 1964 р. фото-друкарську лабораторію, яка тоді займала частину приміщень першого поверху флігеля центрального корпусу університету, було модернізовано. Керівником був призначений бойовий льотчик-винищувач, інспектор відділу кадрів Г. Ф. Папіжевський. Було придбано електрофотографічний репродукційний апарат ЕРА-1 та чеську офсетну друкарську машину Ротапринт 312. ЕРА уможливила розмноження документів (одна сторінка на хвилину) та виготовлення офсетних друкарських фотоформ (сім фотоформ на годину), з яких на офсетній друкарській машині можна було робити понад 1500 копій формату А3 на годину.

25 березня 1967 р. КАДІ-НТУ було надано право самостійної розробки й видання навчально-методичної літератури та документації за наказом Мінвузу СРСР № 182. Водночас придбали дротошвейну машину БШП-3, яка дозволила розпочати випуск методичних вказівок на власній поліграфічній базі. У 1972 р. придбана ще одна дротошвейна машина БШП-4.

11 березня 1975 р., за наказом ректора Є. П. Веріженка № 150, фото-друкарська лабораторія була перейменована на ділянку оперативної поліграфії навчальної частини. 25 квітня 1975 р. наказом № 275 був затверджений кадровий склад ділянки, до якої входили чотири співробітники на чолі з керівником Г. В. Уховою. У 1976 р. провели модернізацію виробничих потужностей лабораторії. З метою підвищення якості поліграфічної продукції були придбані паперорізальна машина ЗБР-76 та офсетна друкарська машина Ромайор 313.

Основною продукцією ділянки оперативної поліграфії були методичні розробки та вказівки, також випустили бібліотеку студента із використання ЕОМ та інші видання для внутрішнього користування.

24 березня 1977 р. згідно з наказом № 194 було створено редакційну раду, секцію навчально-методичних видань та редакційно-видавничий відділ, який налічував п'ять співробітників.

У кінці 1978 р. створили ще один структурний підрозділ — редакцію газети «Автодорожник», і вже 8 січня 1979 р. вийшов її перший випуск. Друкувала газету Київська друкарня № 1 обласного управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі.

У 1984 р. за наказом ректора інституту В. Є. Канарчука при навчальній частині створили лабораторію дидактичного і роздаткового матеріалу, завідувачем став П. Л. Скубій. Основною метою її створення було забезпечення навчального процесу стендами, фотографіями, слайдами, кінофільмами. У 1988 р. за підтримки Мінвузу в лабораторію придбали один із перших в Україні аналоговий копір Херох 1050.

31 грудня 1990 р. вийшов останній номер газети «Автодорожник». На початку 1991 р. закрили й редакцію газети. Після розпаду СРСР ліквідували також ділянку оперативної поліграфії, а основні фонди списали та передали на металобрухт. Водночас закрили й редакційно-видавничий відділ, а співробітників скоротили. Майже всю науково-навчальну та методичну літературу, а також бланкову продукцію замовляли у сторонніх організацій. Лише невелику частину видань університету забезпечувала лабораторія дидактичного і роздаткового матеріалу.

У 1994 р. КАДІ акредитовано за найвищим IV ступенем акредитації і він отримав назву Український транспортний університет. Разом із розвитком університету зростала й необхідність у власній видавничій базі.

У 1998 р. редакційно-видавничий відділ отримав друге життя. Його розмістили у частині приміщень першого та другого поверхів флігеля центрального корпусу. Начальником був призначений А. Г. Хадов. Відділ створювався як такий, що включав і видавництво, і друкарню. Було набрано штат працівників, придбано один із передових на той час різografів Riso GR3770, відновлено паперорізальну та дротошвейну машини. І почалася відбудова відділу.

10 квітня 2000 р. лабораторія дидактичного і роздаткового матеріалу припинила діяльність, співробітників перевели до редакційно-видавничого відділу, якому передали також приміщення лабораторії.

Із 31 липня 2001 до 12 грудня 2003 р. відділ очолював М. Б. Зінковський. Була придбана термоклеюва машина для скріплення книжкових блоків у м'якій палітурці (Big 600), офсетна друкарська машина Multigraph 4610. Завдяки цьому вже шостий Вісник Національного транспортного університету (2002) надрукували у редакційно-видавничому відділі. 30 січня 2003 р. університет внесли до державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів книжкової продукції.

Народився 21 червня 1976 р. у м. Києві. У 1998 р. з відзнакою закінчив Український транспортний університет за спеціальністю «Економіка та управління на транспорті».

Вчений ступінь кандидата економічних наук отримав 1 лютого 2002 р. після захисту дисертації на тему «Оцінка економічної ефективності інвестицій з урахуванням ризиків», який відбувся на спеціалізованій вченій раді Київського національного економічного університету Міністерства освіти та науки України.

У 2008 р. отримав звання доцента на кафедрі транспортного права, системного аналізу та логістики Національного транспортного університету.

Студентом Я. О. Лудченко за сумісництвом працював машиністом-програмістом комп'ютерного залу в Київському виробничому об'єднанні «Київбудтранс» (1993–1998). У 1998 р. був переведений до корпорації «УкрАВТО» економістом у планово-економічний відділ (за сумісництвом), а в кінці року — до відділу економіки та фінансів за

ЛУДЧЕНКО
Ярослав
Олександрович

*Начальник відділу,
кандидат економічних
наук, доцент*

контрактом, де пропрацював до кінця 1999 р.

У 2000–2003 рр. працював інженером I категорії з додрукарської підготовки видань редакційно-видавничого відділу Національного транспортного університету, а наприкінці 2003 р. був переведений на посаду начальника відділу, де працює й тепер.

Поширюючи коло своїх наукових інтересів, у 2003–2005 рр. був ст. науковим співробітником Науково-дослідного інституту соціально-економічних проблем міста Києва (за сумісництвом); із 2005 р. працював за сумісництвом у Національному транспортному університеті на посаді асистента, а з 2007 р. і по теперішній час — на посаді доцента. Викладає дисципліни «Проектний аналіз», «Інвестиційна діяльність», «Управління інвестиціями», «Інвестування».

За матеріалами наукових досліджень і досвіду практичної роботи підготував і опублікував більше 50 наукових праць, у т. ч.: дев'ять навчальних посібників із грифом МОН, дві монографії, шість наукових брошур, 35 статей у фахових виданнях.

1 лютого 2003 р. за наказом ректора М. Ф. Дмитриченка відновили випуск газети «Автомобільний» на власній видавничій базі. Відповідальним за випуск газети призначили М. Ф. Заїку, який очолював її аж до середини 2013 р.

Із кінця 2003 р. редакційно-видавничий відділ очолює Я. О. Лудченко. Виробничі потужності відділу були розміщені у різних місцях центрального корпусу університету, що не давало змоги повною мірою їх використовувати. На початку 2004 р. ректорат університету прийняв рішення про переведення відділу у цокольні приміщення другого гуртожитку університету загальною площею понад 200 м². Уже влітку 2004 р. відділ запрацював за новою адресою. Ремонт приміщень супроводжувалися ремонтом та відновленням обладнання. А вже у вересні ці зусилля дали перші плоди — на власній видавничій базі розпочали видання наукового журналу «Управління проектами, системний аналіз і логістика».

До кінця 2005 р. зникла черга на видання навчально-методичної літератури й ректор університету М. Ф. Дмитриченко взяв курс на створення повного технологічного циклу з випуску книги власними силами. На початку 2006 р., завдяки відновленню і запуску ниткошвейної машини НШ-6, на власній видавничій базі вийшла перша книга, зшита ниткою. Стрімкими темпами йшло зростання кількості видань університету. У 2006–2007 навчальному році було випущено 347 найменувань науково-навчальної та методичної літератури, в тому числі 18 монографій

та навчальних посібників. Це на 60% більше ніж до 2003–2004 навчального року. В грошовому еквіваленті було випущено видань, включаючи бланкову продукцію, на суму майже 200 тис. грн, що на 55% перевищувало показники 2003–2004 навчального року.

Розвиток видавничої бази дозволяє університету, поліпшуючи якість навчального процесу, заощаджувати кошти за рахунок відмови від послуг сторонніх організацій. Так, із 2008 р. редакційно-видавничий відділ розпочав випуск науково-технічного збірника «Автомобільні дороги і дорожнє будівництво», а з 2009 р. — «Гідраліка і гідротехніка», які до цього моменту видавали в інших друкарнях.

У 2009 р. університет придбав новий автоматизований прес для обробки корінця книжкового блоку — ПГМ-6200, і вже весною за кошти Міжнародного освітнянського проекту Tempus вийшла колективна монографія «Мережева розробка курсів тренінгу з менеджменту у сфері транспорту і логістики», що посіла найкраще місце серед подібних видань країн СНД.

Розвиток матеріально-технічної бази редакційно-видавничого відділу потребував значних інвестицій. За останні п'ять років університет інвестував понад 1 млн грн у створення власної друкарні. На початку 2011 р. придбано різнограф із цифровим інтерфейсом Nashuatec DX 4542, а на кінець року завдяки сучасній комп'ютерній мережі та потужному комп'ютерному парку відділу було розроблено і втілено в життя інноваційні технологічні підходи до підготовки та виводу оригінал-макетів, що

Колектив редакційно-видавничого відділу. Зліва направо: Л. В. Білик, В. М. Кривенко, О. І. Земба, Н. М. Лукашова-Копаниця, С. І. Ночвай, Я. О. Лудченко, К. О. Голота, Т. О. Харченко, П. Л. Скубій, О. М. Нечипоренко

дозволило суттєво підвищити якість друку і зберегти кошти університету за рахунок видалення із виробничого циклу паперового носія оригінал-макетів.

У кінці 2011 р. університет придбав інноваційну систему промислового повнокольорового лазерного цифрового друку — Xerox 700 Pro в комплекті із ріпом Creo CX700, а в середині 2012 р. придбано систему гідравлічної промислової ламінації Dragon YDFM 720. Це був справжній прорив для видавничої бази вишу. Виготовлення кольорових обкладинок для твердих і м'яких палітурок, кольорових буклетів, рекламних проспектів, календарів і навіть візитних карток — усе стало можливим у редакційно-видавничому відділі університету. В кінці року на видавничій базі університету був реалізований іще один міжнародний проект Tempus European Commission вартістю 5000 Euro — видано повнокольоровий підручник «Інформаційне забезпечення туризму» обсягом 36 у. д. а.

Університет не зупинявся на досягнутих результатах, і вже в кінці 2012 р. було оновлено парк офсетного обладнання відділу та придбано чеську офсетну друкарську машину Adast Romayor 315, що дозволило в середині 2013 р. випустити на власній видавничій базі повнокольорову газету «Автодорожник», присвячену 68-й річниці перемоги у ВВВ.

Редакційно-видавничий відділ сьогодні докорінно змінився і став потужною видавничою базою вишу. Співробітниками відділу є 12 осіб. У групі додрукарської підготовки видань працюють: провідні інженери-верстальники Т. О. Харченко, О. М. Нечипоренко, інженер I категорії — верстальник-економіст Л. В. Білик, інженер I категорії П. Л. Скубій, інженер II категорії-дизайнер О. І. Земба. У виробничій групі працюють: технік I категорії-оператор різнографа К. О. Голота, ст. лаборант-оператор різнографа С. І. Ночвай, ст. лаборант-друкар офсетного

виробництва В. М. Кривенко, ст. лаборант-оператор ниткошвейної машини М. А. Ткаченко, ст. лаборант-оператор дртошвейної машини Н. М. Лукашова-Копаниця, ст. лаборанти-брошурувальники Р. П. Лещенко та Н. І. Кривенко.

Відділ майже повною мірою забезпечує всі потреби університету в друкованій продукції. Річний обсяг випуску різноманітної поліграфічної продукції в грошовому еквіваленті вже перевищив відмітку 600 тис. грн., що втричі більше, ніж було у 2004 р. Щороку із відділу виходить не менше 40 підручників, навчальних посібників, монографій та понад 70 000 прим. навчально-методичної літератури. Виходять чотири періодичних наукових збірники, тези та програми щорічної наукової конференції, велика кількість бланкової та рекламної продукції університету. Якість продукції відділу сьогодні не тільки не поступається, а й багато в чому перевищує аналогічні видання.

Співробітники редакційно-видавничого відділу П. Л. Скубій та В. М. Кривенко займаються припресуванням накладу